

Sygn. akt VI RCa 245/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert (spr.)

Sędziowie: SO Waldemar Pałka

SR del do SO Andrzej Hinz

protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **L. N.**

przeciwko **małoletniemu M. N.** reprezentowanemu przez przedstawiciela ustawowego **M. M.**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 21 września 2016 roku

sygn. akt III RC 177/16

I. oddala apelację;

II. przyznaje adwokatowi K. F. wynagrodzenie ze Skarbu Państwa - Sąd Rejonowy w Olsztynie - w kwocie 300 zł (trzysta złotych) powiększone o podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sygn. akt VI RCa 245/16

UZASADNIENIE

Powód L. N. wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniego M. N. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty 150 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu podał, że przebywa w zakładzie karnym, przy czym od dwóch lat matka małoletniego uniemożliwia mu kontakty z synem, stąd też winna ona utrzymywać dziecko. Jednocześnie wskazał, że kwota po 150 złotych miesięcznie jest kwotą wystarczającą na zaspokojenie potrzeb dziecka.

Działająca w imieniu małoletniego pozwanego, jego matka M. M., wniosła o oddalenie powództwa.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała na koszty związane z zaspokojeniem potrzeb małoletniego podkreślając, że powód nie uczestniczył w życiu małoletniego i nie zna jego potrzeb.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 21 września 2016 roku w sprawie III RC 177/16 powództwo oddalił.

Zdaniem Sądu I instancji roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż powód opierając swoje żądanie na okoliczności, że odbywa karę pozbawienia wolności i nie jest w zakładzie karnym zatrudniony odpłatnie, nie wyczerpał kodeksowej przesłanki z art. 138 kro, gdyż powyższa okoliczność nie uległa zmianie, od chwili uprawomocnienia się ostatecznego wyroku w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego pozwanego. W czasie wyrokowania w sprawie III RC 1287/13, zarówno przez Sąd Rejonowy jak i Sąd Okręgowy, powód przebywał w zakładzie karnym i nie wykonywał pracy zarobkowej. Jednocześnie Sąd Rejonowy uznał, że nie zasługiwał na uwzględnienie argument, że powód winien w mniejszym stopniu uczestniczyć w kosztach utrzymania dziecka z uwagi na to, że nie ma z nim kontaktu, albowiem możliwym jest wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego również poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dziecka, co może mieć wpływ na zakres świadczenia finansowego, jednak w przypadku powoda takie starania miejsca nie mają z uwagi na brak jakichkolwiek kontaktów. Sąd Rejonowy przeanalizował również sytuację materialną matki małoletniego i doszedł do przekonania, że fakt otrzymywania przez nią świadczenia wychowawczego, również nie przemawia za zasadnością powództwa o obniżenie alimentów. Zdaniem Sądu, alimenty w wysokości po 150 złotych miesięcznie nie wystarczą na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, i jawią się jako kwota symboliczna w stosunku do faktycznych potrzeb dziecka.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód.

Zarzucił on orzeczeniu błędne przyjęcie, że powód dysponuje możliwościami zarobkowymi i majątkowymi umożliwiającymi na płacenie alimentów na rzecz syna w wysokości po 500 złotych, jak też nieuwzględnienie faktu, że znacznie wzrosły możliwości majątkowe matki małoletniego pozwanego. Zażądał zmiany zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie świadczenia alimentacyjnego do kwoty po 150 złotych. W pisemnych motywach uzasadniania apelacji wskazał na znaczną poprawę sytuacji materialnej matki małoletniego pozwanego, podczas gdy on sam w dalszym ciągu przebywa w zakładzie karnym, gdzie nie jest zatrudniony odpłatnie.

Małoletni pozwany w odpowiedzi na apelację powoda wniósł o jej oddalenie, argumentując to trafnością rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie i na podstawie tak poczynionych ustaleń wysnuł wnioski, które to Sąd Okręgowy w pełni aprobuje. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu apelacji powoda nie może mieć wpływu zmianę zaskarżonego wyroku, albowiem jest on słuszny, został należycie uzasadniony, jak również uwzględnia wszelkie okoliczności sprawy.

Zgodnie treścią art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie modyfikacje w statusie ekonomicznym stron mające wpływ zarówno na zwiększenie, jak i na zmniejszenie, zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zwiększenie lub zmniejszenie zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przepis art. 133 § 1 kro stanowi natomiast, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast w myśl art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie bezspornym jest istnienie obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego pozwanego, zaś kwestią sporną była wysokość tego świadczenia. Sąd Rejonowy analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, oszacował rzeczywiste koszty związane z utrzymaniem dziecka, przy czym ustalenia w tym

zakresie są prawidłowe. W ślad za Sądem I instancji uznać należy, że nie została wypełniona dyspozycja art. 138 kro, albowiem okoliczność, że powód odbywa karę pozbawienia wolności i fakt, że w jednostce penitencjarnej nie jest zatrudniony odpłatnie, nie uległy zmianie i były znane w czasie wyrokowania w sprawie III RC 1287/13. Słusznie wskazał Sąd I instancji, że nie może również uzasadniać obniżenia alimentów fakt otrzymywania przez matkę małoletniego świadczenia wychowawczego. Wbrew twierdzeniom apelującego, celem ustawy z dnia 11.02.2016 roku o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. 2016, poz. 195) jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka (art. 4 ust. 1), tym niemniej nie może ona oznaczać przejęcia przez państwo obowiązku alimentacyjnego i zwolnienia od niego rodziców dziecka. Bezspornym jest również, że świadczenie wychowawcze, zgodnie z art. 135 § 3 kro, nie wpływa na zakres obowiązku alimentacyjnego, a nadto przysługuje ono temu z rodziców, które faktycznie sprawuje opiekę nad dzieckiem. Nadto za pozbawiony racji uznać należało argument, w zakresie w jakim powód starał się wykazać, że powinien w mniejszym stopniu uczestniczyć w kosztach utrzymania dziecka z uwagi na to, że nie ma z nim kontaktu. Nie ulega wątpliwości, na co słusznie wskazał również Sąd I instancji, że możliwym jest wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego również poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dziecka, co może mieć wpływ na zakres świadczenia finansowego, tym niemniej w sytuacji powoda, w związku z odbywaniem przez niego kary pozbawienia wolności, jest to niemożliwe.

Mając powyższe na uwadze, uznając, że zasądzone alimenty przystają do realnych możliwości zarobkowych powoda, jak też do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, Sąd na zasadzie art. 385 kpc oddalił apelację (punkt I wyroku).

W punkcie II wyroku orzeczono na podstawie § 16 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku.